

عنوان مقاله:

القای مقاومت سیستمیک علیه گل جالیز در گوجه فرنگی با استفاده از باکتری های پروبیوتیک گیاهی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی و دومین همایش ملی کشاورزی، محیط زیست و امنیت غذایی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

شهلا برزویی - گروه گیاهپزشکی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه رازی، کرمانشاه

روح الله شریفی - گروه گیاهپزشکی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه رازی، کرمانشاه

ناهید معرف زاده - گروه گیاهپزشکی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه رازی، کرمانشاه

خلاصه مقاله:

در این پژوهش اثر چهار جدایه باکتری پروبیوتیک در القای مقاومت به گل جالیز در گوجه فرنگی با استفاده از روش تقسیم‌ریشه انجام گرفت. به این منظور، ریشه نشاءهای گوجه فرنگی تقسیم و در دو گلدان مجزا قرار گرفت. در یک بخش ریشه با جدایه های باکتری تیمار شد و در بخش دیگر ریشه در معرض بذور گل جالیز *Phelipanche aegyptiaca* قرار داده شد. چهار جدایه باکتری، B6، B8، B4 و D1 در این پژوهش مورد استفاده قرار گرفت. پیشتر، کارایی این جدایه ها در بهبود رشد گیاهگوجه فرنگی و مهار گل جالیز به اثبات رسیده بود. با ظهور بوته های گل جالیز صفات مربوط به رشد گوجه فرنگی و آلودگی با گل جالیز مورد ارزیابی قرار گرفت. بیشترین وزن خشک اندام های هوایی و ریشه گوجه فرنگی مربوط به جدایه B8 و سپس B4 بود. کمترین رشد در مورد تیمار با B6 ثبت شد که اختلاف معنی داری با شاهد نداشت. در مورد مهار گلجالیز صفات تعدادغده های گل جالیز و وزن خشک اندام های انگل مورد بررسی قرار گرفت. سویه D1 قادر بود که تعداد غده های قابل مشاهده گلجالیز را تا 70% کاهش دهد. سویه های B6 و B8 در مقام های بعد قرار گرفتند. در مقابل سویه B8 در کاهش وزن خشک اندام های گل جالیز بهتر از سویه D1 عمل کرد. سویه B8 قادر بود که در مقایسه با شاهد وزن خشک گل جالیز را از 0/11 گرم به 0/02 گرم کاهش دهد. در مجموع استفاده از باکتری های پروبیوتیک گیاهی می تواند به عنوان رهیافتی امید بخش در مدیریت تلفیقی این علف هرز انگلی مورد استفاده قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

گل جالیز، پروبیوتیک گیاهی، تقسیم ریشه، مقاومت سیستمیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/638342>

